21/11/2020

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ: “Εκείνοι, ο Αθηνών και ο Αλβανίας, ήταν στο πλευρό μου”

/ Επικαιρότητα

Την βαθύτατη θλίψη του για την εκδημία του αοιδίμου Πατριάρχου Σερβίας κυρού Ειρηναίου, αλλά και την συμπαράσταση, την αγάπη και τις εγκάρδιες ευχές του για ταχεία ανάρρωση προς τους ασθενούντες Μακ. Αρχιεπισκόπους Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο και Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιο, εξέφρασε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, μετά την Θεία Λειτουργία, στην οποία προεξήρχε, για την εορτή των Εισοδίων της Υπεραγίας Θεοτόκου, σήμερα, Σάββατο, 21 Νοεμβρίου 2020, στον πανηγυρίζοντα φερώνυμο Ι. Καθεδρικό Ναό της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, στην

μεγαλώνυμο Κοινότητα Σταυροδρομίου. Με τον Παναγιώτατο συλλειτούργησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Σάρδεων κ. Ευάγγελος και Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος.

Ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην εκδημία του Μακαριστού Πατριάρχου Σερβίας, ενός σεβάσμιου Προκαθημένου, όπως είπε, που έχασε την μάχη με τον Κορωνοϊό. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξήγησε ότι **οι περιορισμοί της πανδημίας τον εμποδίζουν να μεταβεί στην Σερβία** για την εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Πατριάρχου Ειρηναίου, όπως είχε πράξει στις εξοδίους Ακολουθίες άλλων Προκαθημένων, και για τον λόγο αυτό ζήτησε από τον Μητροπολίτη Δαμπροβοσνίας κ. Χρυσόστομο, Τοποτηρητή του Πατριαρχικού Θρόνου της Εκκλησίας της Σερβίας, να εκπροσωπήσει και το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Στη συνέχεια, **εξέφρασε την συμπαράστασή του και τις εγκάρδιες ευχές του προς τους Μακ. Αρχιεπισκόπους Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο και Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιο**, οι οποίοι αμφότεροι νοσηλεύονται στο Νοσοκομείο «Ο Ευαγγελισμός», στην Αθήνα.«Τους ευχόμεθα να παρέλθει σύντομα η δοκιμασία τους και να επανέλθουν αμφότεροι εις τα Πρωθιεραρχικά των καθήκοντα. **Είναι αμφότεροι προσφιλείς αδελφοί,** έχουμε συνεργασθεί πλειστάκις κατά το παρελθόν, και μέσα εις τα πλαίσια των διμερών μας σχέσεων και μέσα εις τα πλαίσια των Πανορθοδόξων σχέσεων. Με είχαν συνοδεύσει πριν από περίπου δώδεκα χρόνια στην Ουκρανία, **όταν άλλοι Προκαθήμενοι εφοβήθησαν να έρθουν, εφοβήθησαν τας απειλάς τας οποίας εξετόξευε η Εκκλησία της Ρωσίας, εκείνοι, ο Αθηνών και ο Αλβανίας, ήταν στο πλευρό μου και λειτουργήσαμε μαζί εις το Κίεβο. Και εις την Αγία και Μεγάλην Σύνοδο της Κρήτης ήσαν πολύτιμοι συνεργάται του Οικουμενικού Πατριαρχείου** και όλοι μαζί γράψαμε μία χρυσή σελίδα στην εκκλησιαστική ιστορία των κάτω χρόνων. Ας είναι καλά και γρήγορα να είναι πάλι επί του Θρόνου των».

Στη Θεία Λειτουργία παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ. Απόστολος, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στέφανος και Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Τράλλεων κ. Βενιαμίν, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικού Θρόνου, η Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, και ικανός αριθμός πιστών, τηρουμένων των μέτρων προστασίας και αποστάσεων που προβλέπονται για τον περιορισμό της πανδη-μίας.

Κατά τη διάρκειά της Θ. Λειτουργίας, ο Παναγιώτατος χειροτόνησε στον βαθμό του Πρεσβυτέρου τον διάκονο κ. Νικόδημο Σαϊδάμ για την Κοινότητα Σταυροδρομίου, και ακο-λούθως στο βαθμό του διακόνου τον υποδιάκονο κ. Αλέξιο Torrance, διακεκριμένο θεολόγο και Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Notre Dame των ΗΠΑ.

Στην ομιλία του, πριν από τη χειροτονία του νέου Πρεσβυτέρου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης του έδωσε πατρικές συμβουλές για τη νέα αποστολή του στην Εκκλησία.

«Είναι μεγάλη ευλογία διά σε να καταστής ιερεύς του Υψίστου και μάλιστα ως μέλος του ιερού κλήρου του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το πνεύμα, το ήθος, τας παραδόσεις της Μεγάλης Εκκλησίας οφείλεις να εκφράζης αμετακίνητος, ανύστακτος, αφιερωμένος ψυχή τε και σώματι εις την αποστολήν σου.

Είσαι σαρξ εκ της σαρκός της Ομογενείας. Εφοίτησες εις τα σχολεία μας. Έχεις τα χαρίσματα του Κωνσταντινουπολίτου. Εμαθήτευσες εις τα αναλόγια των ναών μας και τα διηκόνησες ως καλλίφωνος ιεροψάλτης. Εσπούδασες Βιολογίαν ενταύθα, και είσαι αυτήν την στιγμήν τριτοετής φοιτητής εις την Θεολογικήν Σχολήν του Αριστοτε-λείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Είναι ιδιαιτέρως σημαντικόν, ότι ως ιερεύς θα είσαι και θεολόγος. Η θεολογική παιδεία είναι απαραίτητον και

σημαντικώτατον στή-ριγμα εις την ζωήν και το έργον του κληρικού. Εμπλουτίζει, εμβαθύνει, ομορφαίνει, εμπνέει την διακονίαν του.

Ελέγετο, προ μερικών δεκαετιών, ότι ο θεολόγος και ο ιερεύς οφείλουν να κρατούν «στο ένα χέρι την Βίβλο και στο άλλο την εφημερίδα», εν τη εννοία ότι, μαζί με την θεολογίαν, απαραίτητος είναι η πληροφόρησις και η ενημέρωσις, η γνώσις των υπαρξιακών αναγκών και των οραμάτων του συγχρόνου ανθρώπου, των κοινωνικών προβλημάτων, του πνεύματος της εποχής και των τάσεων του πολιτισμού. Σήμερον, βεβαίως, οι πάντες κρατούν το μαγευτικόν και πάνσοφον smartphone, το οποίον εμπε-ριέχει τα πάντα, και το κείμενον της Βίβλου, χωρίς να είναι βέβαιον ότι θα το αναζη-τήση ο χρήστης του μέσα εις την πληθώραν των δεδομένων, των data.

Οι καιροί μας απαιτούν πολλά από τους λειτουργούς του Υψίστου. Οι ιερείς εί-ναι οι συγκυρηναίοι του Χριστού και οι κήρυκες της Αναστάσεώς Του. Εις την διακονίαν των πρέπει να διασώζωνται η ευσέβεια και ο πλούτος της φιλανθρώπου παραδόσεως της Ορθοδοξίας. «Ποιμένα αληθινόν, αποδείξει αγάπη. Διʼ αγάπην γαρ ο Ποιμήν ο Μέγας εσταυρώθη», υπογραμμίζει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος (Κλίμαξ, ΛΑʼ). Ο ιερός κλήρος οφείλει να δίδη την καλήν μαρτυρίαν της Εκκλησίας με αυταπάρνησιν και αυτοθυσίαν, με διάκρισιν και ταπείνωσιν, με ευαισθησίαν διά τον ανθρώπινον πόνον, με φιλάδελφον διάθεσιν προς πάντας».

Ο Παναγιώτατος απευθυνόμενος στον π.Νικόδημο υπενθύμισε ότι στην Πόλη οι Χριστιανοί συμβιώνουν με ανθρώπους που ανήκουν σε άλλη θρησκεία.

«Δι᾽ ημάς τους Χριστιανούς όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφοί. Ο Χριστός εσαρκώθη, εσταυρώθη και ανέστη δι᾽ όλον το ανθρώπινον γένος. Η Εκκλησία μας κηρύττει την αγάπην προς τον πλησίον, η οποία είναι πάντοτε συγκεκριμένη. Δεν αγαπώμεν γενικώς και αορίστως τον «άνθρωπον», αλλά πρόσωπα, τα οποία συναντώμεν εις την καθημε-ρινήν μας ζωήν. Όπως έγραψε σύγχρονος σοφός καθηγητής, «αδελφός» ημών των Χριστιανών είναι πάντοτε «ο συγκεκριμένος άνθρωπος, με τον οποίο συναναστρεφό-μεθα, συνομιλούμεν και συνεργαζόμεθα, και όχι η αφηρημένη έννοια του ανθρώπου ή της ανθρωπότητας» (Γ. Μαντζαρίδη, Ορθόδοξη πνευματική ζωή, εκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 1986, σ. 72). Εδώ ανοίγεται εις σε, αγαπητέ πάτερ Νικόδημε, ευρύτατον πεδίον δράσεως και προσφοράς.

Να είσαι απαιτητικός προς τον εαυτόν σου. Να μη λησμονής τον άφθαστον λόγον του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου περί της ιερωσύνης: «Το της ιερωσύνης αξίωμα μέγα εστί και θαυμαστόν», (PG 62, 525-6). Θα σε συνοδεύουν αι ευχαί του μακαριστού Οικουμενικού Πατριάρχου Δημητρίου του Πραέος, μετά του οποίου σε συνδέουν συγγενικοί δεσμοί. Να μιμήσαι την ταπείνωσίν του, την αγάπην του, την ακλόνητον εμπιστοσύνην του εις την πρόνοιαν και την φιλανθρωπίαν του Θεού και

την αφοσίωσίν του εις την Μεγάλην Εκκλησίαν. Είη η μνήμη αυτού αιωνία!

Να έχης πρότυπόν σου τον γέροντά σου Ιερώτατον Μητροπολίτην Τρανουπόλεως κύ-ριον Γερμανόν, διά των χειρών του οποίου έλαβες την χάριν του πρώτου βαθμού της ιερωσύνης, και ο οποίος σε περιβάλλει με περισσήν αγάπην και πατρικήν στοργήν. Να διδάσκεσαι από την ευγένειαν, την καλοσύνην, την απλότητα, την ταπείνωσιν και την ιεροπρέπειάν του, η οποία, ως έχει γραφή, είναι διά τον ιερέα «ο αληθής στολισμός, ο περικοσμών αυτόν υπέρ πάντα κόσμον, ο καθιστών αυτόν πανταχού και πάντοτε περί-βλεπτον, ο αναδεικνύων αυτόν τοις πάσι σεβαστόν και ο επισπώμενος την ευλάβειαν πάντων» (Νεκταρίου Πενταπόλεως, «Περί ιερωσύνης», Άπαντα Β', Αθήναι 2006, σ. 59) ».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης υπογράμμισε ότι παρά το ολιγάριθμο εκκλησίασμα στους Ναούς της Πόλεως το καθήκον του Ιερού της Κλήρου είναι πάντοτε μέγα και υψηλό.

«Εις τας μεγάλας πόλεις της εκκοσμικευμένης Δυτικής Ευρώπης, το εκκλησίασμα είναι κατά κανόνα μικρόν, δεν υπερβαίνει τας δύο ή τρεις δεκάδας πιστών. Και ημείς εδώ, δι' άλλους λόγους, έχομεν εις τους ναούς μας μικρόν αριθμόν πιστών. Το καθήκον μας όμως είναι πάντοτε μέγα και υψηλόν: να είμεθα διάκονοι Χριστού και οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού διά τον κάθε πιστόν, ανεξαρτήτως ποσοτικών μεγεθών. «Ψυχής γαρ απώλεια μιάς, τοσαύτην έχει ζημίαν, όσην ουδείς παραστήσαι δύναται λόγος», μας υπενθυμίζει και πάλιν ο Χρυσορρήμων «προφήτης της φιλανθρωπίας» (PG 60, 40)».

Στην αντιφώνισή του ο π.Νικόδημος με συγκίνηση εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο, ο οποίος είχε τελέσει την βάπτισή του, καθώς και προς τον γέροντά του, Σεβ. Μητροπολίτη Τρανουπόλεως κ. Γερμανό, χαρακτηρίζοντας τη διακονία κοντά του σαν ένα «μεγάλο σχολείο».

Ακολούθως, στην ομιλία του πριν από την εις διάκονον χειροτονία του υποδιακόνου κ. Αλεξίου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης μίλησε για την σημασία της Εκκλησίας, κάνοντας α-ναφορά και στο δόγμα της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου της Χαλκηδόνος, το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο της ακαδημαϊκής έρευνας του υποψηφίου κληρικού.

«Η Εκκλησία είναι θεανθρώπινη κοινωνία της ενώσεως του Θεού με τον άνθρωπον και του ανθρώπου με τον Θεόν. Το δόγμα της εν Χαλκηδόνι Δ' Οικουμενικής Συνόδου ενεργείται εν τη Εκκλησία, και, ως λέγει προσφυώς ο πρύτανις των

θεολόγων του εικοστού αιώνος αείμνηστος π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, “Εν τη Εκκλησία ο αγών των κτισμάτων στεφανούται. Η κτίσις πράγματι σώζεται, αποκαθίσταται πλήρως. Εν τη Εκκλησία επαναλαμβάνεται, ή μάλλον συνεχίζεται «το μυστήριον», δηλ. το θαύμα των δύο φύσεων”.

Το δόγμα της Χαλκηδόνος, αποτελεί αντικείμενον της λαμπράς ακαδημαϊκής σου ε-ρεύνης, και συνεπώς γνωρίζεις καλώς ότι η θεία και η ανθρώπινη φύσις ενούνται α-συγχύτως ατρέπτως, αδιαιρέτως και αχωρίστως, εν τω προσώπω του Λόγου και Υιού του Θεού του Πατρός. Διά του προσώπου του Υιού, προσάγεται η ανθρώπινη φύσις και ολόκληρος η κτίσις εις τον Θεόν Πατέρα και μετέχει ούτως εις την αιώνιον αγα-πητικήν και προσωπικών σχέσιν μεταξύ του Υιού και του Πατρός. Σωζόμεθα, λοιπόν, διότι καθιστάμεθα, τη ενεργεία του Αγίου Πνεύματος, υιοί και τέκνα του Θεού κατά χάριν, κατά το του Αποστόλου Παύλου “ότε δε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέ-στειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράση, ίνα την υιοθεσίαν απολάβομεν. Ότι δε έστε υιοί, εξαπέ-στειλεν ο Θεός το Πνεύμα του υιού αυτού εις τας καρδίας υμών, κράζον, αββά ο Πα-τής” (Γαλ. δ΄, 4-6). Η Εκκλησία είναι ακριβώς ο χώρος εν τω οποίω καθιστάμεθα κοινωνοί του μυστηρίου της αγάπης, και της ενότητος των προσώπων του εν Τριάδι Θεού».

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε και στους λόγους του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτη και του Αγίου Σωφρονίου του Έσσεξ, και απηύθυνε προς τον υποψήφιο κληρικό πατρικές νουθεσίες και συμβουλές.

«Μείνε πιστός, λοιπόν, εις όσα εδιδάχθης παρά των ως άνω Αγίων και εκκλησιαστικών ανδρών και διδασκάλων της Εκκλησίας, δηλαδή να αγαπάς τον πλησίον, τον έτερον, την κτίσιν ολόκληρον, και να είναι η ποιμαντική σου διακονία ενσάρκωσις του ορθοδόξου πολιτισμού του προσώπου, και διάλογος με τον σύγχρονον πολιτισμόν. Να έχης προ οφθαλμών, ότι άνευ της αγάπης ουδεμία αρετή ή ουδέν χάρισμα είναι αρεστά των Κυρίω της Εκκλησίας και ότι η αγάπη είναι το κριτήριον, το οποίον κρίνει και τα χαρίσματα και τας αρετάς.

Αι λαμπραί σπουδαί σου εις το Πανεπιστήμιον της Οξφόρδης, αι έρευναί σου εις άλλα παγκοσμίως γνωστά Πανεπιστήμια και Ακαδημαϊκά Ιδρύματα, η διδασκαλία σου εις το εν Αμερική Πανεπιστήμιον Notre Dame, αγλαόν καρπόν των οποίων αποτελούν αι εκδοθείσαι υπό του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης εμβριθείς μελέται σου περί της αν-θρωπολογίας των Πατέρων της Εκκλησίας, αφ' ετέρου δε το σεμνόν και σοβαρόν του χαρακτήρος σου και το εκκλησιαστικόν σου ήθος και φρόνημα, αποτελούν το κατάλ-ληλον πνευματικόν υπόβαθρον διά μίαν κατά πάντα επιτυχή διακονίαν και προσφο-ράν σου εν τω αμπελώνι του καλέσαντός σε Κυρίου. Να καλλιεργής και να επαυξάνης τα χαρίσματα, με τα οποία σε επροίκισεν ο Άγιος Θεός, πάντοτε επ' ωφελεία του εκ-κλησιαστικού πληρώματος. Έχε ως πρότυπόν σου τον προστάτην σου Άγιον Αλέξιον διά να είσαι διά παντός άνθρωπος του Θεού, θυσία και ολοκαύτωσις τω Κυρίω, θυ-μίαμα εύοσμον ενώπιον Αυτού.

Πάντοτε να εμπνέης και να ενισχύης εις τους φοιτητάς σου την αγάπην και τον σεβα-σμόν προς την εσταυρωμένην Μεγάλην του Χριστού Εκκλησίαν, καθιστών αυτούς κοινωνούς του πνεύματος και της οικουμενικής αποστολής της. Και η αποστολή αυτή δεν είναι τίποτε άλλο παρά αυτό τούτο το μυστήριον της εν Χριστώ καταλλαγής και ενότητος των πάντων, το οποίον είναι η πεμπτουσία της μαρτυρίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της ημετέρας Μετριότητος. Εν τω πνεύματι τούτω, το Πατριαρχείο μας λειτουργεί και επιτελεί την διακονίαν του εις πανορθόδοξον, παγχριστιανικόν, διαθρησκειακόν και πανανθρώπινον επίπεδον.»

Στην αντιφώνισή του, ο υποψήφιος κληρικός, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο, και τον διαβεβαίωσε για την απόλυτη αφοσίωσή του προς την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία.

Στη συνέχεια τον Παναγιώτατο προσφώνησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Γερμανός, Αρχιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητος, και ο Εντιμ. κ. Γεώργιος Παπα-λιάρης, Πρόεδρος της Εφοροεπιτροπής, ο οποίος αναφέρθηκε στις δράσεις της Κοινότητας, με πιο σημαντική την αναλυτική καταγραφή της περιουσίας της.

Στην αντιφώνησή του ο Παναγιώτατος, ευχήθηκε σε όλους τα χρόνια πολλά, επικαλούμενος την χάρη, την μεσιτεία και την προστασία της Υπεραγίας Θεοτόκου, της οποίας την είσοδο εις τα Άγια των Αγίων εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας. Εξέφρασε δε τις ευχαριστίες του προς τον Θεό για τον εφετινό εορτασμό στον Ι. Καθεδρικό Ναό της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, παρά τις δυσκολίες που προκαλεί η Πανδημία, στον οποίο, όπως είπε, «μαζί μας συμπροσευχήθησαν και ήταν νοερώς παρόντες όλοι οι προ ημών κάτοι-κοι της Κοινότητος Σταυροδρομίου, όλοι οι ομογενείς που τα παλιά καλά χρόνια συνέρρεαν τέτοια μέρα εις την Παναγία του Πέρα, και των οποίων αι ψυχαί υπερίπτανται μέσα σε αυτόν τον καλλιμάρμαρο Ναό των Πατέρων μας, και είναι όλοι παρόντες, και η στρατευομένη και η θριαμβέβουσα Εκκλησία ενώνονται σήμερα μέσα εις αυτόν τον ιερόν χώρον, αυτήν την αγίαν ώραν και στιγμήν, κατά την οποίαν προσεφέρθη η αναίμακτος θυσία του Κυρίου μας. Ευχαριστούμε, λοιπόν, τον Θεόν των Πατέρων μας και την Παναγία που μας αξιώνει και υπό τας παρούσας συνθήκας να είμεθα όρθιοι, συγκεντρωμένοι σε αυτόν τον Ναόν, και να προσευχό-μεθα για ένα καλύτερον αύριο, για την ταχείαν παρέλευση της πανδημίας, για την αλώβητη έξοδόν μας από αυτήν και για την ταχείαν επάνοδόν μας στην καθημερινότητά μας».

Ευχαρίστησε όλως ιδιαιτέρως τον Σεβ. Μητροπολίτη Τρανουπόλεως για τους

θερμούς λό-γους και τις ευχές του για την είσοδό του Παναγιωτάτου στο 30ο έτος της Πατριαρχείας του. «Πάντοτε, αυτά τα τριάντα χρόνια, υπήρξατε εις το πλευρό του Πατριάρχου, πιστός συ-νεργάτης, γεμάτος καλοσύνη, όχι μόνο προς τον ομιλούντα, αλλά προς πάντας ανεξαιρέτως, και αυτό είναι που σας διακρίνει και σας κάνει αναντικατάστατο εδώ εις το Πέραν», είπε ο Πατριάρχης και ευχήθηκε στον Μητροπολίτη κ. Γερμανό να συνεχίζει το σημαντικό έργο που επιτελεί, σε συνεργασία με την Εφοροεπιτροπή, υπέρ της Μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου. Επίσης, συνεχάρη τον Πρόεδρο και τα μέλη της Εφοροεπιτροπής της Κοι-νότητος για την χρηστή, διαφανή και έντιμη διαχείριση των κοινοτικών πραγμάτων και για τις αδιάκοπες προσπάθειές τους να προστατεύσουν και να αξιοποιήσουν σωστά την περι-ουσία που κληροδότησαν οι πρόγονοί μας στην Κοινότητα Σταυροδρομίου.

«Αποτελείτε παράδειγμα προς μίμηση, έχετε όλη την Πατριαρχική ευαρέσκεια, τα συγχαρητήρια και την αγάπη και την εκτίμησή μας. Αυτό που είπατε ότι καταρτίσατε και έχετε έτοιμο τον κατάλογο όλης της ακινήτου περιουσίας της Κοινότητος είναι κάτι το οποίο πρέπει, επαναλαμβάνω, να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμησιν για όλες τις Κοινότητες. Άλλωστε, η Μητέρα Εκκλησία το εζήτησεν από αυτάς, από τους υπευθύνους Κοινοτικούς παράγοντες, και το περιμένουμε, να υποβληθεί αυτός ο κα-τάλογος κάθε Κοινότητος προς τη Μητέρα Εκκλησία διά τα περαιτέρω, δια να ξέρουμε τι έχουμε, τι μας κληροδότησαν οι πατέρες μας, τι οφείλουμε να συντηρήσουμε και να παραδώσουμε εις τας επερχομένας γενεάς. Ελέχθη πολύ σωστά, προηγουμένως, ότι ό,τι ανήκει στην Κοινότητα Σταυροδρομίου ανήκει σε όλη την Ομογένεια. Δεν είναι περιουσία ούτε των Επιτρόπων, ούτε του Αρχιερατικώς Προϊσταμένου, ούτε του Πατριάρχου, ούτε κανενός προσώπου, αλλά του συνόλου της Ομογενείας. Και όσοι τα διαχειρίζονται σήμερα τα Κοινοτικά πράγματα, έχουν βεβαίως τιμήν, εφόσον εξελέ-γησαν με την ψήφο της Ομογενείας, αλλά έχουν και μεγάλην ευθύνη, εις τους ώμους των, να παραδώσουν εις τους διαδόχους των ακεραίαν, αν όχι και ηυξημένη και αξι-οποιηθείσα την Κοινοτικήν περιουσίαν. Δυστυχώς εις το παρελθόν υπήρξαν κρού-σματα, υπήρξαν ανεπιθύμητες καταστάσεις, και οι άνθρωποι, όσοι ενέχονται σε αυτάς τας καταστάσεις, θα δώσουν λόγο εις τον Θεόν, εις την συνείδησίν των και εις την ι-στορίαν της Ομογενείας.»

ΦΩΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: αρχείου: ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΩΤΣΙΑΡΗΣ